

Aleksander Aaron Olizarowski

[uczeń](#)

[guwerner](#), [nauczyciel](#), [autor reform edukacyjnych](#)

Ur. 0.0.1610, Podlasie

Zm. 0.0.1659,

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Naukę rozpoczął w [kolegium jezuickim](#) w [Nieświeżu](#). Do [zakonu jezuitów](#) wstąpił w 1629 roku. [Nowicjat](#) odbył w [Wilnie](#), a później studiował [retorykę](#) w [seminarium pedagogicznym](#) w [Połocku](#). Następnie studiował [filozofię](#) w [Pułtusku](#) (1633-1636). Tamże wystąpił z [zakonu](#) w 1636 roku.

Uczył się przedmiotów [humanistycznych](#), [filozofii](#) i [teologii](#) w [kolegium jezuickim](#) w [Poznaniu](#). Szybko jednak je opuścił i udał się na [studia zagraniczne](#) najpierw w [Würzburgu](#). Następnie przeniósł się do [Grazu](#). Na tamtejszym [uniwersytecie](#) uzyskał promocję w zakresie [teologii](#) w 1637 roku. Miał też studiować [prawo](#) i [medycynę](#) w [Ingolstadt](#) (1640-1644) i [Padwie](#) (w [metryce](#) brak jego nazwiska zapewne z tego powodu, że studiów nie ukończył).

W 1644 roku został w [Ingolstadt](#) [doktorem obojga praw](#) i rozpoczął wykłady [prawa cywilnego](#) i [kanonicznego](#) na [Akademii Wileńskiej](#). W trakcie [studiów zagranicznych](#) był [guwernerem](#) synów szlacheckich. Opiekował się m.in. Janem Szczawińskim ([immatrykułował](#) się w [Padwie](#) w 1640 roku). Od roku 1655 studiował [medycynę](#) w [Królewcu](#), aby w 1658 roku zdobyć tytuł [doktora medycyny](#). Podczas [studiów](#) w [Ingolstadt](#) starał się bezskutecznie o objęcie tamtejszej katedry prawa. W 1644 roku, a zatem jeszcze w tym samym roku udało mu się natomiast uzyskać katedrę prawa w [Akademii Wileńskiej](#).

Etapy kariery dot. edukacji

W trakcie [studiów zagranicznych](#) wydał drukiem dwie [dysertacje](#) swojego autorstwa. W 1651 roku opublikował swoje monumentalne dzieło o projekcie ustroju państwa i społeczeństwa. Wykładał tam swoje poglądy w tych kwestiach, ograniczając się jednak głównie do cytowania autorów klasycznych i współczesnych autorytetów. W księdze pierwszej („De domo”) zawarł bardzo obszerny rozdział X poświęcony wychowaniu dzieci, zatytułowany „De educatione liberorum”. Składał się on aż z 20 paragrafów obejmujących wiele szczegółowych zagadnień: definicja pojęcia edukacji, zasady wychowania w wieku dziecięcym i okresie dojrzewania, o roli różnych specjalności (muzyki, gimnastyki, znajomości języków, umiejętności pisania listów, rekreacji, podróżach, sztukach pięknych). Była też mowa o karach za nieposłuszeństwo, a także wychowaniu córek. Wspomniany traktat zawierał wiele uwag i wskazówek dla rodziców względem wychowania dzieci. Olizarowski opierał się na arystotelesowskim rozumieniu dzieciństwa. Wśród przywoływanych przez Olizarowskiego autorów znalazło się tylko dwóch Polaków: Andrzej Frycz Modrzewski i Piotr Mieszkowski.

Fakty z życia osobistego

Urodzony na Mazowszu w rodzinie szlacheckiej przybyłej z Podlasia.

Żył w [XVII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Aleksander Aaron Olizarowski, *De politica hominum societate libri tres*, Gdańsk, 1651.
2. *Die Matrikeln der Universität Graz 1630-1632*, bearb. von J. Andritsch, Graz, 1980.

Przedmiotowa

1. *Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995*, oprac. L. Grzebień, Kraków, 1996.
2. P. Niczyporuk, *Aaron Aleksander Olizarowski profesorem prawa Akademii Wileńskiej*, *Miscellanea Historico-Juridica*, t. 14, z. 2, 2015.

